

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/32/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1506203129
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1506203129.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Y. Y. R., bytom P. 8, B. (právny nástupca po: N. Z. P., bytom L. XX, X.), zastúpený: Consilior Iuris, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Miletičova 23, Bratislava, proti žalovaným: 1) STEAMEX, spol. s r. o., so sídlom Miletičova 23, Bratislava, IČO: 35 685 298, 2) P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, X., zastúpený: JUDr. Pavol Erben, advokát, AK Nám. SNP 22, Bratislava a JUDr. Marek Valachovič, advokát, AK Františkánske nám. č. 3, Bratislava, o neúčinnosť kúpnej zmluvy, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave č.k. 12C 59/2006-453 zo dňa 6.12.2012, pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave č.k. 12C 59/2006-453 zo dňa 6.12.2012 v napadnutej časti z r u š u j e a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd určil, že kúpna zmluva zo dňa 14.10.2004 uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade ako predávajúcim, na základe ktorej vkladom vlastníctva vykonaným Správou katastra X. pod zn. č. V XXXX/XX zo dňa 31.03.2005 bolo vložené vlastnícke právo v prospech žalovaného v 2. rade, je voči žalobcovi právne neúčinná. Voči žalovanému v 1. rade návrh zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania si súd vyhradil na samostatné rozhodnutie.

Z odôvodnenia vyplýva, že právna predchodkyňa žalobcu N. Z. P. sa svojím návrhom zo dňa 13.2.2006 domáhala, aby súd určil, že kúpna zmluva špecifikovaná vo výroku rozsudku je voči žalobkyňi právne neúčinná. Uznesením zo dňa 31.03.2010 súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že žalobkyňa N. Z. P. vystúpila z konania a na jej miesto nastúpil žalobca Y. Y. R..

Po vykonanom dokazovaní súd ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Právna predchodkyňa žalobcu návrh odôvodňovala tým, že dňa 22.12.2000 poskytla žalovanému v 1. rade peňažnú pôžičku v sume 1 035 874,40 Sk s lehotou splatnosti pôžičky a príslušných úrokov do 31.12.2005. Dňa 03.01.2006 vyzvala žalovaného v 1. rade na vrátenie celej pôžičky v lehote 30 dní, avšak žalovaný v 1. rade jej oznámil, že v dôsledku protiprávneho postupu bývalého spoločníka a konateľa N. Y. U. bol všetok majetok žalovaného v 1. rade prevedený na jeho syna P. U. - žalovaného v 2. rade. Právna predchodkyňa žalobcu ďalej zistila, že dňa 15.10.2004 uzatvoril žalovaný v 1. rade v zastúpení vtedajšieho konateľa N. Y. Xako predávajúci kúpnu zmluvu, ktorou previedol nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného v 1. rade :

- priestor č. 4 - miestnosť č. 1-13, vo výmere 270,5 m², I. poschodie, spoluvlastnícky podiel 1/1 a podiel 16/252 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu,
- priestor č. X/XXX - garáž vo výmere 17,0 m², prízemie - spoluvlastnícky podiel 1/1 a podiel 1/252 na spoločných častiach a zariadeniach domu,
- pozemok nachádzajúci sa v k. ú. L. zapísaný Správou katastra pre hl. mesto X. V na LV č. XXXX ako parc. č. XXXX/X o výmere 2891 m² v spoluvlastníckom podiele 16/251,

v prospech kupujúceho - svojho syna P. U., žalovaného v 2. rade, za kúpnu cenu vo výške 4 605 474,40 Sk. Táto suma mala predstavovať hodnotu poskytnutej pôžičky kupujúcim predávajúcemu na základe Zmluvy o prevode pôžičky zo dňa 14.10.2004 z pôvodného veriteľa N. Y. U. na terajšieho veriteľa

T. P. U. (pôvodná zmluva o pôžičke zo dňa 22.10.2000). Prevodom nehnuteľností na kupujúceho má byť dlžná čiastka spoločnosti STEAMEX považovaná za vyrovnanú a kupujúci si nebude nárokovat' žiadne iné dodatočné vyrovnanie. Takýmto spôsobom N.. Y. U. previedol na svojich synov všetok nehnuteľný majetok spoločnosti. Vklad vlastníctva na kupujúceho - žalovaného v 2. rade bol vykonaný dňa 31.03.2005. Podľa názoru žalobcu a aj jeho právnej predchodkyne, kúpnu zmluvou vykonanou v prospech svojho syna - žalovaného v 2. rade chcel N.. Y. U. úmyselne ukrátiť žalobkyňu ako veriteľa vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, aby si nemohla vymôcť inak vymáhateľnú pohľadávku. Žalovaný v 2. rade musel poznať vedomé konanie a úmysel svojho otca, nakoľko s ním žije v spoločnej domácnosti a spoločne si založili a prevádzkujú na pôvodnej adrese žalovaného v 2. rade obchodnú spoločnosť Mono, s. r. o., Bratislava.

Žalovaný v 1. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu Y. L. Q., ktorého na zastupovanie splnomocnil vtedajší konateľ N.. Y. U., v podaní na čl. 86 žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Celý postup žalobkyne je vykonštruovaný. Ona ako spoločníčka a konateľka spoločnosti žalovaného v 1. rade sa zároveň listom obracala na túto spoločnosť s výzvou na vrátenie pôžičky. Pritom ako konateľka spoločnosti musela mať vedomosť o tom v akom stave sa majetok spoločnosti nachádza. Napriek prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na žalovaného v 2. rade a jeho brata spoločnosť disponovala pohľadávkami voči tretím osobám vo výške približne 550.000,- Sk, ktoré sa tiež zahŕňajú do majetku spoločnosti. Nadobúdajúci vlastníci okrem toho nechali plynúť príjmy z prenájmu ich nehnuteľností na účet spoločnosti v celkovej výške 1 740 045,- Sk.

V ďalších písomných vyjadreniach zo dňa 04.09.2006 žalovaný v 1. rade zastúpený štatutárnym zástupcom Y. R. (súčasný žalobca) a zo dňa 21.08.2008 zastúpený štatutárnym zástupcom Y. X., zmenil uvedené stanovisko a navrhol, aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel. Poukázal na to, že kúpnu zmluvu uzavrel bývalý konateľ spoločnosti so svojim synom, bez vedomia ostatných spoločníkov a súhlasu valného zhromaždenia, čím de facto scudzil celé obchodné imanie spoločnosti.

Žalovaný v 2. rade žiadal návrh zamietnuť s tým, že v čase podpisu spornej kúpnej zmluvy bol jeho otec konateľom a spoločníkom žalovaného v 1. rade a v mene spoločnosti bol oprávnený konať. Aj otec mal pohľadávku voči spoločnosti STEAMEX, s. r. o., ktorú na neho postúpil vo výške 4 605 474,40 Sk. Kúpnu cenu za prevedenú nehnuteľnosť do svojho vlastníctva si žalovaný v 2. rade započítal na svoju pohľadávku voči spoločnosti žalovaného v 1. rade z titulu pôžičky. Kúpna cena bola určená znaleckým posudkom; nebola predaná ani pod cenu a ani inak nevýhodne. Zmluva je platná a bola riadne zavkladovaná. Žalovaný v 2. rade nemá vedomosť o úmysle ukrátiť právnu predchodkyňu žalobcu tak, aby si nemohla vymôcť svoju pohľadávku. Žiadny úmysel jeho otca alebo jeho vedomé konanie ako splatiť dlh spoločnosti mu nebol známy. Spoločnosť mala aj iný majetok, z ktorého mohla byť pohľadávka uhradená. K tvrdeniu žalobcu, že spoločnosť mala byť „vytunelovaná“ N.. Y. U. žalovaný uviedol, že toto tvrdenie je nepravdivé. Svedčí o tom aj to, že spoločnosť STEAMEX doteraz existuje a aj v konkurznom konaní sa bráni práve týmto argumentom. Tvrdenie, že spoločnosť STEAMEX bola „vytunelovaná“ je vyvrátené aj tým, že v rozhodnom období spoločnosť získala príjem z nájmu vo výške 1 740 000,- Sk, z čoho mohla byť pohľadávka žalobcu, resp. jeho právnej predchodkyne uspokojená. Okrem toho, spoločnosť STEAMEX vyplatila manželovi N.. Z. P. sumu 600 000,- Sk práve v období, kedy mala byť spoločnosť „vytunelovaná“ N.. Y. U.. Žaloba je preto nedôvodná.

Žalobca vypovedal, že písomnou zmluvu o postúpení pohľadávky prevzal pohľadávku pôvodnej žalobkyne N.. Z. P. voči fy STEAMEX, s.r.o., pozostávajúcej z neuhradenej poskytnutej pôžičky. Bolo to niekedy v októbri 2007. N.. P. sa vtedy dlhodobo nachádzala v zahraničí. On bol v kontakte s fy STEAMEX niekedy v rokoch 2005 - 2006, kedy sa stal konateľom tejto spoločnosti. O tom, že N.. P. mala pohľadávku voči fy STEAMEX bol presvedčený, aj keď nevlastní originál predmetnej zmluvy o pôžičke. Táto skutočnosť bola zaevidovaná v účtovníctve firmy. O hodnotu tejto pôžičky narástol aj majetok spoločnosti v deň, kedy boli vložené finančné prostriedky na jej účet. Keby nebolo poskytnutej pôžičky zo strany N.. P. a N.. U. (4,6 mil. Sk) nebola by mohla spoločnosť vykonávať prestavbu a zhodnotiť svoj majetok.

Svedkyňa Z. P. vypovedala, že v minulosti bola spoločníčkou firmy STEAMEX, s.r.o., a firme poskytla pôžičku v roku 2000 na zveľadenie majetku spoločnosti. Došlo k dostavbe objektu a finančné prostriedky z pôžičky, ktorú ona a aj N.. U. poskytli spoločnosti boli použité na tento účel. Neskôr sa dozvedela, že spoločnosť STEAMEX už nevlastní objekt a nemá žiaden majetok. Z uvedeného dôvodu jej pôžička nebola vrátená. Na katastri nehnuteľností zistila, že objekt bol predaný synom N.. Y. U.. O predaji nehnuteľností N.. U. neinformoval ani ju a ani ostatných spoločníkov, a v tejto súvislosti nebolo zvolané ani valné zhromaždenie.

Štatutárny zástupca žalovaného v 1. rade vypovedal, že bývalý konateľ spoločnosti N.. Y. U. scudzil celý majetok spoločnosti STEAMEX, s.r.o., previedol ho na svojich synov a do spoločnosti MONO, spol. s r. o., v ktorej spoločnosti je konateľom. Ohľadne týchto právnych úkonov je vedených viacero súdnych sporov a voči bývalému konateľovi N.. Y. U. bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre trestný čin poškodzovania veriteľa a porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku. N.. Y. U. ako bývalý konateľ spoločnosti STEAMEX s.r.o. a súčasný spoločník urobil sporný právny úkon skôr ako bola splatná jeho pôžička voči tejto spoločnosti.

Svedok N.. Y. U. uviedol, že v roku 1996 založil spoločnosť STEAMEX spolu so setrami N.. P. a W.. On a N.. P. boli spoločníkmi a konateľmi, a pani W. bola spoločníčkou a zároveň finančnou riaditeľkou spoločnosti. V roku 2005 ho sestry nezákonným spôsobom vylúčili z funkcie konateľa aj spoločníka firmy. Súd však rozhodol v jeho prospech a on sa vrátil do spoločnosti ako spoločník, nie už ako konateľ. Rozhodol sa kúpiť spodnú časť budovy patriacu spoločnosti, v ktorej mali sídlo, pretože táto časť nebola prevádzkovaná a schádzali sa tam rôzni bezdomovci. On sám poskytol spoločnosti pôžičku vo výške 4,6 mil. Sk na základe písomnej zmluvy. Podmienkou však bolo, aby N.. P. vyrovnala dlhy svojho manžela, ktorý mal u nich prenajaté priestory od roku 1996 (bez písomnej zmluvy). V roku 1997 N.. P. za firmu STEAMEX podpísala manželovi zmluvu o nájme, ale on za roky 1998 - 2000 nezaplatil nájomné. N.. P. v roku 2000 tieto dlhy vyrovnala, čo bola podmienka svedka. Preto poskytol pôžičku firme aj on sám. Podľa jeho vedomostí manžel N.. P. nemal zaplatené ani nájomné za roky 2001, 2002 a 2003. Samotná pôžička N.. P. firme STEAMEX vo výške 1 035 874,40 Sk neexistuje; pretože firme takúto pôžičku nikdy neposkytla. Išlo len o vyrovnanie dlhov jej manžela. Po nahliadnutí do zmluvy o pôžičke na č. I. 8 svedok poprel, že by on podpisoval uvedenú zmluvu. Aj v prípade, keby N.. P. mala pohľadávku voči firme tak ako uvádza, spoločnosť mala v roku 2005 majetok vo výške 4 432 000,- Sk, v roku 2006 a 2007 bol taký istý objem a čo sa týka rokov 2008, 2009 tieto neboli založené do zbierky listín a nerozhodovala žiadna valná hromada spoločnosti. Jeho pôžička firme mala byť vrátená do 31.12.2005, teda aj skôr. On vedel, že pôžička by mu nebola vyplatená a preto som sa rozhodol vec riešiť postúpením svojej pohľadávky na synov, ktorí sa následne stali veriteľmi spoločnosti STEAMEX. On ako konateľ tejto spoločnosti dlžobu firmy riešil tým, že uzavrel so synmi kúpne zmluvy na nehnuteľnosti, z ktorých jedna časť prešla do vlastníctva jedného syna a druhá do vlastníctva druhého syna. Vec sa mohla riešiť aj iným spôsobom, napríklad konkurzom alebo exekúciou.

Svedkyňa H. W. (sestra N. P. a bývalá spoločníčka firmy STEAMEX spol. s r. o.) uviedla, že v roku 1996 firma kúpila nehnuteľnosť - vrchnú časť budovy s tým, že spodnú časť vlastnil iný majiteľ. Tento v roku 2001 svoju časť predával. N.. P. a N.. Y. U. sa dohodli, že to kúpia pre fy STEAMEX. N.. U. poskytol firme pôžičku 4 600 000,- Sk a N.. P. cez 1 000 000,- Sk. Ona ako účtovníčka mala na starosti celé účtovníctvo spoločnosti. Pôžičky N.. P. a aj N.. U. boli splatné v decembri 2005. V roku 2005 N.. U. oznámil, že od októbra 2005 už firme nič nepatrí napriek tomu, že v účtovníctve mali vedený celý majetok a platili sa dane a poistenie budovy. Na katastri nehnuteľností zistili, že ešte v roku 2004 N.. U. uzavrel kúpnopredajnú zmluvu. V období rokov 2001 - 2005 mali hlavné príjmy z prenájmu nehnuteľnosti. Vrch sa prenajímal za 1 000 000,- Sk ročne, spodná časť za cca 960.000,- Sk. Z prístavby mali byť ďalšie príjmy. Príjmy z nehnuteľností boli poukazované na účet STEAMEXu.

Zo spisu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3T 86/010 bolo zistené, že N.. Y. U. bol právoplatne uznaným za vinného, na základe skutkového stavu zisteného v prejednávanej veci, z trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku v jednočinnom súbehu s trestným činom poškodzovania veriteľa. Bol odsúdený, okrem iného aj na náhradu škody poškodenému Y.. R. vo výške 34 384,73 Eur (1 035 874,38 Sk) na základe o zmluvy o pôžičke uzavretej medzi N.. Z. P. a žalovaným v 1. rade.

Súd poukázal na ustanovenia § 42a ods. 1, 2; 42b ods. 1, 2 a 4, 116 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a uviedol, že v prvom rade skúmal či žalobca má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku. V konaní mal za preukázané, že žalobca, resp. jeho právna predchodkyňa požičali dlžníkovi 1 035 874,40 Sk a dlžník túto pôžičku v lehote splatnosti a neskôr nevrátil. Dlh voči žalobcovi nerozporoval ani (aktuálny) štatutárny zástupca žalovaného v 1. rade, ktorý ho aj uznal. Bola zachovaná aj zákonná lehota na podanie odporovateľnej žaloby, pretože namietaná kúpna zmluva uzavretá medzi žalovaným v 1. rade reprezentovaným jeho zástupcom N.. Y. U. (otcom žalovaného v 2. rade) a žalovaným v 2. rade, ktorý je jeho synom - teda osobou blízkou, bola uzavretá dňa 15.10.2004 a žaloba bola na súd podaná dňa 24.02.2006.

Súd ďalej mal za preukázané, že štatutárny zástupca žalovaného v 1. rade (v rozhodnom období N.. Y. U.) mal vedomosť o dlhoch žalovaného v 1. rade a napriek tomu, že sa jednalo o viacerých veriteľov, svojím konaním v mene dlžníka sa snažil o uspokojenie len svojich pohľadávok, resp. pohľadávok, ktoré postúpil na svojich synov. Tým konal v rozpore s oprávnenými záujmami vlastníkov spoločnosti s cieľom

ukrátiť ostatných veriteľov (medzi nimi aj žalobcu). Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného v 2. rade, že pohľadávka žalobcu mohla byť uspokojená aj z iného majetku žalovaného v 1. rade (nájomným získaným z prenájmu nehnuteľnosti), o čom žalovaný doložil do súdneho spisu výpisy z účtu. Tieto dôkazy nepreukazujú konkrétnu výšku majetku žalovaného 1. v rozhodnom období, pretože okrem príjmov žalovaný v 1. rade mal aj výdavky, ktoré nie sú zanedbateľné. Súd preto návrhu žalobcu vyhovel s poukazom na ustanovenia § 42b OZ. Vychádzal pritom z predpokladu, že žalovaný v 2. rade ako blízka osoba bývalého štatutárneho zástupcu spoločnosti, musel mať vedomosť, resp. mal mať vedomosť o úmysle dlžníka týmto spôsobom ukrátiť veriteľa, čo v danom prípade bolo judikované aj súdom v trestnej veci. Návrh voči žalovanému v 1. rade z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie zamietol.

Rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný v 2. rade, podaním zo dňa 17.12.2012, v časti, ktorou bolo žalobe navrhovateľa vyhovené. Rozsudok považuje za arbitrárny, nepreukázateľný, zmätočný a nepresvedčivý. Uplatnil voči nemu tieto odvolacie námietky:

1. Súd nemal preukázaný vznik pohľadávky z údajnej pôžičky právnej predchodkyne žalobcu N.. Z. P. voči spoločnosti žalovaného v 1. rade: Predovšetkým nebola preukázaná samotná existencia zmluvy o tejto pôžičke. Nebol predložený jej originál a ani overená kópia, hoci ide o základ predmetnej žaloby. Pôžička nebola preukázaná ani výpismi z účtu spoločnosti.

2. Aj pri hypotetickom pripustení existencie pôžičky, nebolo preukázané jej platné postúpenie na žalobcu, pretože podľa § 526 OZ bol žalobca povinný postúpenie notifikovať žalovanému v 1. rade. Súd to však vôbec nezisťoval.

3. Na spoločnosť žalovaného v 1. rade boli podané dva návrhy na vyhlásenie konkurzu, v ktorých si žalobca a ani jeho právna predchodkyňa ani raz neuplatnili údajnú pohľadávku z pôžičky. Pritom pohľadávka mala byť v čase konkurzného konania splatná už dva roky.

4. Žalobca ako štatutárny zástupca žalovaného v 1. rade v konkurznom konaní vždy úspešne preukázal, že spoločnosť ani 4 roky po prevode sporných nehnuteľností, nie je insolventná. Tým vyvrátil tvrdenie, že prevod mal na spoločnosť likvidačný dopad. Pôvodná žalobkyňa tak mala možnosť niekoľko rokov uspokojiť sa z majetku spoločnosti žalovaného v 1. rade.

5. Pôvodná žalobkyňa si mohla svoju pohľadávku uspokojiť aj z iného majetku spoločnosti, s čím sa súd vyporiadal úplne nedostatočne. Na jednej strane neprihliadol na to, že N.. P. na účet spoločnosti vložila len 200,- USD. Na druhej strane neprihliadal na výpisy z účtu spoločnosti preukazujúce konkrétnu výšku majetku spoločnosti so všeobecným zdôvodnením, že spoločnosť mala aj výdavky. Súd opomenul aj obranu žalovaného v 2. rade, že žalovaný v 1. rade nikdy nevymáhal podlžnosti manžela pôvodnej žalobkyne za nezaplatené nájomné, ktoré mohlo prispieť v zvýšení príjmov spoločnosti. Súd nezisťoval ani čo sa stalo s peňažnými prostriedkami, ktoré žalovaný v 2. rade po získaní nehnuteľností do svojho vlastníctva nechal plynúť do spoločnosti; konkrétne príjem z nájmu viac ako 1 700 000,- Sk, čo ďaleko prevyšuje údajnú pohľadávku pôvodnej žalobkyne. Údajná pôžička bola navyše splatná až dňa 31.12.2005, teda viac ako rok po spornom prevode nehnuteľností.

6. Súd opomenul aj možnú analógiu s rozsudkom NS SR č.k. 916/2003, a to možnosť spoločnosti žalovaného v 1. rade domáhať sa voči postupu N.. Y. U. ako vtedajšieho konateľa spoločnosti náhrady škody, ktorá jej eventuálne vznikla sporným prevodom nehnuteľností. Žalovanému v 1. rade však žiadna škody nevznikla, pretože nehnuteľnosti boli prevedené za cenu určenú znaleckým posudkom. Nehnuteľnosti spoločnosť nadobudla v roku 1995 za 3,9 mil. Sk, jej hodnota v roku 2005 v čase prevodu bola 2,145 mil. Sk, avšak žalovaný v 2. rade ju kúpil za cenu poskytnutej pôžičky, t.j. 4,6 mil. Sk. Spoločnosť tak nehnuteľnosti predala so ziskom 2,455 mil. Sk.

7. Keďže pôvodná žalobkyňa N.. P. bola konateľkou spoločnosti v 1. rade musela poznať majetkové pomery spoločnosti. Napriek tomu ako veriteľka vyzvala spoločnosť na vyplatenie pôžičky a na jej výzvu reagoval terajší žalobca Y.. R. tak, že spoločnosť nemá žiaden majetok. Ide tu o zastretý právny úkon. Okrem toho v konaní bol predložený dôkaz o tom, že valné zhromaždenie, na ktorom bol Y.. R. vymenovaný za konateľa, bolo právoplatným rozsudkom súdu vyhlásené za neplatné. Súd to však vôbec nezohľadnil.

8. Rozsudok je nepreskúmateľný aj v ďalších častiach. Napríklad súd vôbec nepreveril tvrdenia navrhovateľky, či žalovaný v 2. rade žije s otcom v spoločnej domácnosti a či reálne mohol mať vedomosť o úmysle otca ukrátiť Ing. P. ako veriteľku. Súd argumentoval aj absenciou oprávnenia N.. Y. U. na prevod nehnuteľností bez súhlasu valného zhromaždenia, hoci ako konateľ spoločnosti na takýto úkon nepotreboval žiadne oprávnenie.

Z týchto dôvodov považuje odvolateľ napadnutý rozsudok za nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný napriek pomerne rozsiahlemu dokazovaniu. Aj citované právne predpisy súd nesprávne interpretoval vzhľadom na zistený skutkový stav. Domáha sa preto, aby odvolací súd

rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná odvolateľovi náhradu trov konania. V prípade ak by napadnutý rozsudok potvrdil, žiada o pripustenie možnosti dovolania.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

V priebehu odvolacieho konania žalovaný v 2. rade predložil súdu ďalšie podanie zo dňa 15.11.2013. Informoval ním o výsledku súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 16Co 15/2011, v ktorom bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava V vo veci sp. zn. 7C 312/2007. Predmetom tohto konania bola identická kúpna zmluva k nehnuteľnostiam ako v tomto konaní a bolo určené, že zmluva je platná. Ďalej v trestnom konaní vedenom proti N.. Y. U. na Okresnom súde Bratislava V bola uznesením tohto súdu sp. zn. 1Nt 12/2013 povolená obnova konania v prospech obžalovaného a boli zrušené trestné rozsudky. Uznesenie bolo potvrdené aj rozhodnutím odvolacieho súdu pod sp. zn. 2Tos 85/2013. N.. Y. U. sa tak považuje za nevinného a neodsúdeného.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O.s.p., preskúmal a prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 1. rade je dôvodné.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie, ktoré nerešpektuje zásady uvedené v ustanovení § 157 O.s.p. je nepreskúmateľné. Výrok rozhodnutia musí zodpovedať výsledkom dokazovania a vyhodnotenia dôkazov.

Odporovateľným právnym úkonom je úkon ak ho urobil dlžník v úmysle ukrátiť svojho veriteľa a tento úmysel musel byť druhej strane známy. Zároveň aj reálne muselo dôjsť k ukráteniu veriteľa, teda k situácii, že pohľadávka, ktorú veriteľ voči dlžníkovi mal, sa v dôsledku právneho úkonu stala nevykonalnou, aspoň z časti. Podstatným predpokladom úspešnosti žalobcu v spore bolo preukázať úmysel dlžníka ukrátiť ho, ako aj skutočnosť, že tento úmysel musel byť druhej strane známy.

V prejednávanej veci sa prvostupňový súd dostatočne nevyporiadal so základnými otázkami, resp. s celou obranou žalovaného v 2. rade k uplatnenému nároku žalobcu z odporovateľného právneho úkonu. Žalovaný v priebehu prvostupňového konania a aj v podanom odvolaní uviedol konkrétne skutočnosti, ktoré predovšetkým spochybňujú:

- existenciu samotnej pohľadávky, vo vzťahu ku ktorej je uplatnená tzv. odporovateľná žaloba,
- v prípade existencie pohľadávky, účinnosť postúpenia pohľadávky na súčasného žalobcu zo strany jeho právnej predchodkyne,
- neexistenciu takých majetkových pomerov v spoločnosti dlžníka (žalovaného v 1. rade), ktoré by aj po uzavretí napadnutej kúpnej zmluvy spôsobili nevykonalnosť pohľadávky právnej predchodkyne žalobcu.

S touto obranou sa prvostupňový súd buď vôbec, alebo len nedostatočne vyporiadal. Ide pritom o základné otázky pre posúdenie dôvodnosti žalovaného nároku.

Neopomenuteľná je aj ďalšia obrana žalovaného v 1. rade spočívajúca v preukázaní primeranosti hodnoty prevádzaných nehnuteľností k výške pohľadávky právneho predchodcu žalovaného v 2. rade (N.. Y. U.), ktorú mal ako veriteľ (rovnako ako N.. P.) z poskytnutej pôžičky voči spoločnosti žalovaného v 1. rade. Podstatná je odvolacia námietka, že v čase sporného predaja nehnuteľností ešte nenastala doba splatnosti pohľadávky právnej predchodkyne žalobcu N.. P., pričom pohľadávka N.. Y. U. už mala byť splatná.

Z týchto dôvodov napadnutý rozsudok trpí takými vadami, pre ktoré nie je možné vo veci rozhodnúť v rámci odvolacieho konania. Nepreskúmateľnosťou a nedostatočným odôvodnením rozsudku bola odňatá možnosť odvolateľovi konať pred súdom. Odvolací súd preto rozsudok podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec podľa odseku 3 tohto ustanovenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa sa v novom konaní riadne vyporiada so všetkými tvrdeniami žalovaného v 2. rade v naznačenom smere, podľa potreby doplní dokazovanie a opätovne rozhodne v merite veci. Nové rozhodnutie a svoje skutkové a právne závery jasne odôvodní tak, aby odôvodnenie rozsudku spĺňalo všetky náležitosti ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p..

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.